

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ **Beschikking nr. 888/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 maart 1998 houdende vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt (Fiscalis-programma)** 1
- ★ **Beschikking nr. 889/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 april 1998 tot wijziging van Beschikking 92/481/EEG van de Raad betreffende een actieprogramma voor de uitwisseling, tussen ambtelijke diensten van de lidstaten, van nationale ambtenaren die belast zijn met de tenuitvoerlegging van communautaire wet- en regelgeving inzake de interne markt (Karolus-programma)** 6
- Verordening (EG) nr. 890/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 8
- Verordening (EG) nr. 891/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, die in april 1998 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Roemenië en Bulgarije 10
- Verordening (EG) nr. 892/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwproducten 12
- Verordening (EG) nr. 893/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 2497/96 14

Verordening (EG) nr. 894/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 509/97.....	16
Verordening (EG) nr. 895/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sectoren eieren en slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1474/95 en (EG) nr. 1251/96	18
Verordening (EG) nr. 896/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1627/89 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving	20
* Verordening (EG) nr. 897/98 van de Commissie van 27 april 1998 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1466/95 tot vaststelling van de specifieke bepalingen inzake de toepassing van de uitvoerrestituties voor de sector melk en zuivelproducten	22
Verordening (EG) nr. 898/98 van de Commissie van 27 april 1998 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	23
* Richtlijn 98/22/EG van de Commissie van 15 april 1998 tot vaststelling van de minimumeisen voor de uitvoering in de Gemeenschap van fytosanitaire controles van planten, plantaardige producten of andere materialen uit derde landen, in niet op de plaats van bestemming gevestigde controleposten	26

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

98/274/EG:

- * Beschikking van de Raad van 21 april 1998 waarbij het Koninkrijk Denemarken wordt gemachtigd om in overeenstemming met de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen toe te passen of te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt.....

29

98/275/EG:

- * Beschikking van de Raad van 21 april 1998 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om volgens de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen toe te passen of te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt

31

Commissie

98/276/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 18 november 1997 inzake achterborgtochten van de Duitse deelstaat Saksen-Anhalt ter dekking van borgtochten van de Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH ten behoeve van ondernemingen in moeilijkheden ⁽¹⁾

32

98/277/EG:

- * Besluit van de Commissie van 16 april 1998 uit hoofde van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad betreffende het in gebreke blijven van de Verenigde Staten van Amerika om zijn Antidumping Act van 1916 in te trekken

36

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**BESCHIKKING Nr. 888/98/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD**

van 30 maart 1998

**houdende vaststelling van een actieprogramma ter verbetering van de stelsels van
indirecte belastingen van de interne markt (Fiscalis-programma)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE
EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal
Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het
Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat in de interne markt de daadwerkelijke, eenvormige en doeltreffende toepassing van het Gemeenschapsrecht van wezenlijk belang is voor de werking van de stelsels van indirecte belastingen, in het bijzonder om de financiële belangen van de lidstaten en de Gemeenschap te beschermen door belastingfraude en -vermijding te bestrijden, om mededingingsvervalsing te voorkomen, en om onnodige administratieve rompslomp voor overheidsdiensten en belastingbetalers te verminderen;
- (2) Overwegende dat de Gemeenschap, tezamen met de lidstaten, verantwoordelijk is voor deze daadwerkelijke, eenvormige en doeltreffende toepassing; dat de lidstaten weliswaar meer verantwoordelijkheid hebben wat betreft de te verstrekken middelen, maar dat bij de verschaffing van de infrastructuur en de nodige stimulansen voor de Gemeenschap een belangrijke rol is weggelegd;
- (3) Overwegende dat het van wezenlijk belang is voor een eenvormige toepassing van het Gemeenschapsrecht dat de met de indirecte belastingen belaste ambtenaren een goed gemeenschappelijk begrip

van dit recht en van de toepassing ervan in de lidstaten hebben; dat dit alleen kan worden bereikt indien de lidstaten een goede begin- en voortgezette scholing verstrekken; dat aanvullende communautaire maatregelen nuttig zijn om deze opleidingen te coördineren en te stimuleren;

- (4) Overwegende dat een doeltreffende, daadwerkelijke en uitgebreide samenwerking tussen de lidstaten onderling en tussen deze en de Commissie van belang is voor de werking van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt; dat een communautaire infrastructuur voor communicatie en informatie-uitwisseling hiertoe onontbeerlijk is; dat met een stimulans van de zijde van de Gemeenschap een voldoende mate van samenwerking wordt vergemakkelijkt;
- (5) Overwegende dat voortdurende verbetering van administratieve procedures van wezenlijk belang is voor de werking van de stelsels van de indirecte belastingen van de interne markt; dat ofschoon de verantwoordelijkheid hiervoor in de eerste plaats bij de lidstaten berust, aanvullende communautaire maatregelen nodig zijn om deze verbetering te coördineren en aan te moedigen;
- (6) Overwegende dat daarom, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 3 B van het Verdrag, de doelstellingen van de in deze beschikking voorziene maatregelen niet alle voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt en dat deze beschikking niet verder gaat dan wat nodig is om dit doel te bereiken;
- (7) Overwegende dat de ervaring met communautaire systemen voor de uitwisseling van informatie op het gebied van de indirecte belastingen, en met name de ervaring met het bij Verordening (EEG)

⁽¹⁾ PB C 177 van 11. 6. 1997, blz. 8, en
PB C 1 van 3. 1. 1998, blz. 13.

⁽²⁾ PB C 19 van 21. 1. 1998, blz. 48.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 20 november 1997 (PB C 371 van 8. 12. 1997), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 26 januari 1998 (PB C 62 van 26. 2. 1998, blz. 38) en besluit van het Europees Parlement van 18 februari 1998 (PB C 80 van 16. 3. 1998). Besluit van de Raad van 3 maart 1998.

nr. 218/92 van de Raad van 27 januari 1992 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) ⁽¹⁾ ingevoerde BTW-informatiesysteem (VIES), heeft geleerd dat de informatietechnologie van nut kan zijn om inkomsten veilig te stellen en tegelijkertijd de administratieve rompslomp zoveel mogelijk te verminderen; dat deze systemen essentiële hulpmiddelen voor de samenwerking zijn gebleken die de lidstaten tevens tot meer algemene samenwerking hebben aangespoord;

- (8) Overwegende dat communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen moeten worden ingevoerd, waarvan de werking gegarandeerd moet worden naargelang de behoeften van de stelsels van indirecte belastingen veranderen, teneinde de voortzetting van de samenwerking te verzekeren;
- (9) Overwegende dat de ervaring van de Gemeenschap in het kader van het Mattheus-Tax-programma, vastgesteld bij Beschikking 93/588/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 tot vaststelling van een communautair actieprogramma voor de beroepsopleiding van ambtenaren belast met de indirecte fiscaliteit ⁽²⁾, en de ervaring met de organisatie van multilaterale controles heeft aangetoond dat de doelstellingen van het onderhavige programma kunnen worden verwezenlijkt door middel van uitwisselingen, studiebijeenkomsten en multilaterale controle-oefeningen waarbij ambtenaren van verschillende diensten in het kader van beroepswerkzaamheden worden bijeengebracht; dat deze activiteiten derhalve moeten worden voortgezet;
- (10) Overwegende dat de studiebijeenkomsten aan ambtenaren van overheidsdiensten, vertegenwoordigers van de Commissie en zo nodig andere deskundigen op het gebied van indirecte belastingen een ideale gelegenheid bieden om ideeën uit te wisselen; dat deze studiebijeenkomsten suggesties kunnen opleveren om de vigerende rechtsinstrumenten te verbeteren en de samenwerking tussen overheidsdiensten met het oog op convergentie van de nationale stelsels van indirecte belastingen te vergemakkelijken;
- (11) Overwegende dat de ervaring met het Mattheus-Tax-programma heeft aangetoond, dat met een gecoördineerde ontwikkeling en uitvoering van een gemeenschappelijk opleidingsprogramma, zoals het programma dat is vastgesteld bij Beschikking 95/279/EG van de Commissie van 12 juli 1995 tot vaststelling van sommige bepalingen ter uitvoering van Beschikking 93/588/EEG van de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma voor de beroepsopleiding van ambtenaren belast met indirecte fiscaliteit ⁽³⁾, de doelstellingen van het programma kunnen worden verwezenlijkt, in het bijzonder doordat de kennis van het Gemeenschapsrecht op een hoger gemeenschappelijk peil wordt gebracht; dat de program-

ma's op door de Commissie en de lidstaten nader te bepalen gebieden verder dienen te worden ontwikkeld en dat de lidstaten derhalve ervoor moeten zorgen dat al hun ambtenaren de aanvankelijke opleiding en geregelde na- en bijscholing ontvangen waarin bij de gemeenschappelijke opleidingsprogramma's wordt voorzien;

- (12) Overwegende dat ter vergemakkelijking van de samenwerking voldoende talenkennis van de voor de indirecte belastingen verantwoordelijke ambtenaren van wezenlijk belang is gebleken en dat de lidstaten derhalve het nodige talenonderricht aan hun ambtenaren dienen te verstrekken;
- (13) Overwegende dat deelneming aan het programma dient open te staan voor de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa; dat deelneming aan het programma tevens dient open te staan voor Cyprus;
- (14) Overwegende dat de financiering van het programma voor rekening van de Gemeenschap en de lidstaten dient te komen en dat de bijdrage van de Gemeenschap in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (afdeling III, Commissie) moet worden opgenomen;
- (15) Overwegende dat in deze beschikking financiële middelen zijn opgenomen voor de gehele duur van het programma, die in de zin van punt 1 van de verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995 betreffende de opneming van financiële bepalingen in de wetgevingsbesluiten ⁽⁴⁾ het voornaamste referentiepunt vormen voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Fiscalis-programma

Hierbij wordt voor de periode van 1 januari 1998 tot en met 31 december 2002 een meerjarig communautair actieprogramma (Fiscalis-programma), hierna „programma” genoemd, vastgesteld ter verbetering van de werking van de stelsels van indirecte belastingen van de interne markt. Het omvat de in de artikelen 4, 5 en 6 genoemde actiegebieden.

Artikel 2

Definities

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) „indirecte belastingen”: de indirecte belastingen die onder het toepassingsgebied van het Gemeenschapsrecht vallen;

⁽¹⁾ PB L 24 van 1. 2. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 280 van 13. 11. 1993, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 172 van 22. 7. 1995, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB C 102 van 4. 4. 1996, blz. 4.

- b) „overheidsdienst”: de voor de indirecte belastingen verantwoordelijke diensten van de lidstaten;
- c) „ambtenaar”: een ambtenaar van een overheidsdienst, die is belast met de toepassing van communautaire of nationale wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen inzake indirecte belastingen;
- d) „uitwisseling”: een in het belang van de Gemeenschap in het kader van het programma georganiseerd werkbezoek van een ambtenaar van een overheidsdienst aan een overheidsdienst van een andere lidstaat;
- e) „multilaterale controles”: samenwerking, binnen het communautair juridisch kader inzake samenwerking, van ten minste drie overheidsdiensten met het oog op de integratie en coördinatie van de door hen verrichte controles van belastingplichtigen met verplichtingen inzake indirecte belastingen in de betrokken lidstaten;
- f) „communautair juridisch kader inzake samenwerking”: alle communautaire bepalingen inzake wederzijdse bijstand en administratieve samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de indirecte belastingen.

Artikel 3

Doelstellingen

Het programma heeft ten doel door middel van communautaire maatregelen de inspanningen van de lidstaten te ondersteunen met het oog op:

- a) het op een hoog gemeenschappelijk peil brengen van het begrip van het Gemeenschapsrecht bij de ambtenaren, in het bijzonder op het gebied van de indirecte belastingen, en van de uitvoering ervan in de lidstaten;
- b) een doeltreffende, daadwerkelijke en uitgebreide samenwerking tussen de lidstaten en tussen deze en de Commissie;
- c) de voortdurende verbetering van de administratieve procedures, met het oog op de behoeften van de overheidsdiensten en belastingbetalers, door de ontwikkeling en verbreiding van goede administratieve praktijken.

Artikel 4

Communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen, handboeken en gidsen

1. De Commissie en de lidstaten dragen zorg voor de instandhouding van de bestaande communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen, handboeken en gidsen die zij nodig achten. Zij dragen zorg voor de ontwikkeling en het gebruik van nieuwe communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen, handboeken en gidsen die zij nodig achten.

2. De communautaire componenten van de communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen omvatten de apparatuur, programmatuur en netwerkverbindingen die alle lidstaten gemeenschappelijk moeten hebben ter verzekering van de onderlinge koppeling en de interoperabiliteit van de systemen, ongeacht of deze zich in de gebouwen van de Commissie (of van een aangewezen

onderaannemer) dan wel in de gebouwen van de lidstaten (of van een aangewezen onderaannemer) bevinden.

3. De niet-communautaire componenten van de communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen omvatten de nationale gegevensbanken die deel van deze systemen uitmaken, de netwerkverbindingen tussen de communautaire en de niet-communautaire componenten, alsmede de programmatuur en de apparatuur die iedere lidstaat noodzakelijk acht voor de volledige benutting van deze systemen in zijn overheidsdiensten.

Artikel 5

Uitwisselingen, studiebijeenkomsten en multilaterale controles

1. De Commissie en de lidstaten organiseren uitwisselingen van ambtenaren. De uitwisselingen variëren in duur, naargelang het geval, maar duren niet langer dan zes maanden. Iedere uitwisseling is gericht op een bepaald werkterrein en wordt door de betrokken ambtenaren en overheidsdiensten tevoren voldoende voorbereid en achteraf beoordeeld.

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de uit te wisselen ambtenaren daadwerkelijk aan de werkzaamheden van de ontvangende overheidsdienst kunnen deelnemen; hiertoe wordt het deze ambtenaren toegestaan de werkzaamheden te verrichten die verband houden met de functie die de ontvangende overheidsdienst hun overeenkomstig zijn rechtsstelsel heeft toevertrouwd.

Tijdens de uitwisselingsperiode geldt voor de ambtenaar in de uitoefening van zijn functie dezelfde wettelijke aansprakelijkheid als voor de nationale ambtenaren van de ontvangende dienst.

De uit te wisselen ambtenaren zijn aan dezelfde regels inzake ambtsgeheim onderworpen als de nationale ambtenaren.

2. De Commissie en de lidstaten organiseren studiebijeenkomsten waaraan wordt deelgenomen door ambtenaren van overheidsdiensten, vertegenwoordigers van de Commissie en zo nodig andere deskundigen op het gebied van de indirecte belastingen.

3. De Commissie en de lidstaten kunnen, in het in artikel 11 bedoelde comité, uit de door de lidstaten binnen het communautair juridisch kader inzake samenwerking georganiseerde multilaterale controles de controles selecteren die, omdat zij tot oefening dienen, volgens de bepalingen van artikel 8 ten laste komen van de Gemeenschap. De deelnemende lidstaten zenden de verslagen en de evaluaties betreffende deze controles naar de Commissie en de andere lidstaten.

Artikel 6

Gemeenschappelijk opleidingsinitiatief

1. Ter stimulering van een gestructureerde samenwerking tussen hun opleidingsinstellingen en de ambtenaren die in de overheidsdiensten belast zijn met de opleiding op het gebied van de indirecte belastingen, dienen de lidstaten, in samenwerking met de Commissie:

- a) de bestaande opleidingsprogramma's te ontwikkelen en, in voorkomend geval, nieuwe opleidingsprogramma's op te stellen, teneinde een gemeenschappelijke basisopleiding voor de ambtenaren tot stand te brengen en hen in staat te stellen de nodige gemeenschappelijke beroepskwalificaties en -kennis te verwerven;
- b) de opleidingen op het gebied van de indirecte belastingen die elke lidstaat voor zijn eigen ambtenaren verzorgt, waar nodig open te stellen voor de ambtenaren van alle lidstaten;
- c) de nodige gemeenschappelijke hulpmiddelen voor de opleiding op het gebied van de indirecte belastingen te ontwikkelen, met name hulpmiddelen voor het talenonderricht.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat hun ambtenaren de nodige beginopleiding en na- en bijscholing ontvangen om de gemeenschappelijke beroepskwalificaties en -kennis conform de gemeenschappelijke opleidingsprogramma's te verkrijgen, alsook het nodige talenonderricht om deze ambtenaren in staat te stellen voldoende talenkennis te verwerven. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, lid 2, stellen zij de Commissie in kennis van de inhoud en de omvang van de aan hun ambtenaren gegeven opleiding.

Artikel 7

Deelneming van de geassocieerde landen

Het programma staat open voor deelneming van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa in overeenstemming met de voorwaarden die in de Europa-overeenkomsten of de aanvullende protocollen daarbij zijn vastgelegd met betrekking tot hun deelneming aan communautaire programma's, zulks voorzover het Gemeenschapsrecht inzake indirecte belastingen dit toestaat. Het programma staat voorts open voor deelneming van Cyprus, voorzover het Gemeenschapsrecht inzake indirecte belastingen dit toestaat.

Artikel 8

Kosten

1. De kosten voor de uitvoering van het programma worden tussen de Gemeenschap en de lidstaten gedeeld, overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 en 3.
2. De Gemeenschap neemt de volgende kosten voor haar rekening:
 - a) de reis- en verblijfkosten van ambtenaren die in een andere lidstaat aan de in artikel 5 genoemde werkzaamheden deelnemen, de reis- en verblijfkosten van de andere deskundigen op het gebied van indirecte belastingen die aan de in artikel 5, lid 2, genoemde werkzaamheden deelnemen, alsmede de kosten van de organisatie van deze studiebijeenkomsten;
 - b) de kosten van de ontwikkeling van de in artikel 6, lid 1, onder c), bedoelde hulpmiddelen voor de opleiding op het gebied van de indirecte belastingen, alsmede van de opstelling van de in artikel 4, lid 1, bedoelde handboeken en gidsen;

- c) de kosten van de ontwikkeling, de aankoop, de installatie en het onderhoud van de in artikel 4, lid 2, bedoelde communautaire componenten van de communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen alsmede de dagelijkse operationele kosten van de zich in de gebouwen van de Commissie (of van een aangewezen onderaannemer) bevindende communautaire componenten;
- d) de kosten van zo nodig door derden te verrichten studies die betrekking hebben op het effect van het programma, waarbij de vertrouwelijkheid van de gegevens wordt gewaarborgd.

3. De lidstaten nemen de volgende kosten voor hun rekening:

- a) de kosten van de in artikel 6, lid 1, bedoelde beginopleiding en de na- en bijscholing van hun ambtenaren, alsmede van het in artikel 6, lid 2, bedoelde talenonderricht aan hun ambtenaren. De lidstaten nemen de kosten voor hun rekening van de deelneming van hun ambtenaren aan extra activiteiten die in het kader van artikel 5 worden georganiseerd, naast die welke door de Gemeenschap worden bekostigd;
- b) de kosten van de ontwikkeling en het gebruik van de in artikel 4, lid 3, bedoelde niet-communautaire componenten van de communicatie- en informatie-uitwisselingssystemen alsmede de dagelijkse operationele kosten van de zich in hun gebouwen (of in die van een aangewezen onderaannemer) bevindende communautaire componenten van deze systemen.

Artikel 9

Financieel kader

De financiële middelen voor de uitvoering van dit programma voor de periode 1 januari 1998 tot en met 31 december 2002 worden vastgesteld op 40 miljoen ECU. De jaarlijkse begrotingskredieten worden door de begrotingsautoriteit binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten goedgekeurd.

Artikel 10

Uitvoeringsbepalingen

De voor de uitvoering van dit programma noodzakelijke maatregelen worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 11. De uitvoeringsmaatregelen laten de communautaire bepalingen betreffende inning en controle, alsook administratieve samenwerking en wederzijdse bijstand op het gebied van indirecte belastingen onverlet.

Artikel 11

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 218/92 ingestelde Permanente Comité inzake administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

b) Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het Comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval

— stelt de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten uit voor een termijn van drie maanden na de datum van kennisgeving;

— kan de Raad binnen de bij het eerste streepje genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

4. Naast de in artikel 10 genoemde maatregelen, bestudeert het comité de punten in verband met de toepassing van deze beschikking die door zijn voorzitter op diens initiatief of op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat aan de orde worden gesteld.

Artikel 12

Beoordeling

1. Dit programma wordt in onderling overleg tussen de Commissie en de lidstaten voortdurend beoordeeld. De beoordeling geschiedt op grond van de in lid 2 en lid 3 bedoelde verslagen.

2. De lidstaten zenden aan de Commissie:

a) uiterlijk op 30 juni 2000 een interimverslag;

b) uiterlijk op 31 december 2002 een eindverslag over de tenuitvoerlegging en de uitwerking van dit programma.

3. De Commissie zendt het Europees Parlement en de Raad:

a) uiterlijk op 30 juni 2001 een mededeling, op basis van de interimverslagen van de lidstaten over de wenselijkheid van de voortzetting van dit programma, zo nodig vergezeld van een voorstel terzake;

b) uiterlijk op 30 juni 2003 een eindverslag over de tenuitvoerlegging en de uitwerking van dit programma.

Deze verslagen worden tevens ter kennisneming aan het Economisch en Sociaal Comité en aan het Comité van de Regio's toegezonden.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1998.

Artikel 14

Adressaten

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 30 maart 1998.

*Voor het Europees
Parlement*

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

Lord SIMON of HIGHBURY

BESCHIKKING Nr. 889/98/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 7 april 1998

tot wijziging van Beschikking 92/481/EEG van de Raad betreffende een actieprogramma voor de uitwisseling, tussen ambtelijke diensten van de lidstaten, van nationale ambtenaren die belast zijn met de tenuitvoerlegging van communautaire wet- en regelgeving inzake de interne markt (Karolus-programma)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende dat het Karolus-programma, dat bij Beschikking 92/481/EEG van de Raad ⁽⁴⁾ is vastgesteld, op 31 december 1997 afloopt;

Overwegende dat onvoldoende is aangetoond dat het programma dienstig is voor de totstandbrenging van nauwere samenwerking tussen de lidstaten door de uitwisseling van ervaringen op het gebied van de tenuitvoerlegging van de communautaire wet- en regelgeving inzake de interne markt, met name als gevolg van het grote aantal prioritaire acties;

Overwegende bijgevolg dat het programma twee jaar moet worden verlengd en dat ervoor moet worden gezorgd dat ambtenaren uit zoveel mogelijk lidstaten deelnemen, in afwachting van de tenuitvoerlegging van een nieuw meerjarenprogramma;

Overwegende dat het programma behoort open te staan voor de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE's) overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de Europa-overeenkomsten of in de aanvullende protocollen bij de associatieovereenkomsten betreffende de deelneming aan communautaire programma's;

Overwegende dat het programma behoort open te staan voor de EVA-landen die partij zijn bij de EER-Overeenkomst, alsook voor Cyprus op basis van aanvullende kredieten, volgens dezelfde regels als die welke gelden voor de EVA-landen die partij zijn bij de EER-Overeenkomst, overeenkomstig met die landen af te spreken

procedures, waarbij de wijze van deelneming te zijner tijd door de betrokken partijen nader moet worden bepaald;

Overwegende de verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995 betreffende de opnemings van financiële bepalingen in de wetgevingsbesluiten ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in deze beschikking voor de periode 1998-1999 financiële middelen worden uitgetrokken die worden toegevoegd aan de reeds vastgelegde kredieten in de periode 1992-1997; dat het gecumuleerde bedrag van deze twee perioden het voornaamste referentiepunt vormt voor de begrotingsautoriteit in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure in de zin van punt 1 van de verklaring van de drie instellingen van 6 maart 1995;

Overwegende dat op 20 december 1994 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie een modus vivendi is overeengekomen betreffende de maatregelen ter uitvoering van de besluiten die zijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽⁶⁾,

HEBBEN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Beschikking 92/481/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. artikel 11 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 11

1. Het programma heeft een looptijd van zeven jaar en de uitvoering ervan begint met het begrotingsjaar 1993.

2. De vastgelegde kredieten voor de periode 1993-1997 belopen 7,7 miljoen ECU. De financiële middelen voor de uitvoering van het programma in de verlengingsperiode 1998-1999 zijn vastgesteld op 4,5 miljoen ECU. Het gecumuleerde bedrag van 12,2 miljoen ECU komt overeen met een totaal van 1 340 ambtenaren. De begrotingsautoriteit stelt de voor elk begrotingsjaar beschikbare kredieten vast binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten en volgens de beginselen van goed financieel beheer als bedoeld in artikel 2 van het Financieel Reglement.”;

⁽¹⁾ PB C 274 van 10. 9. 1997, blz. 9, en PB C 1 van 3. 1. 1998, blz. 18.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 10 december 1997 (PB C 73 van 9. 3. 1998, blz. 49).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 18 november 1997 (PB C 371 van 8. 12. 1997), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 26 januari 1998 (PB C 62 van 26. 2. 1998, blz. 60) en besluit van het Europees Parlement van 10 maart 1998 (PB C 104 van 6. 4. 1998). Besluit van de Raad van 23 maart 1998.

⁽⁴⁾ PB L 286 van 1. 10. 1992, blz. 65.

⁽⁵⁾ PB C 102 van 4. 4. 1996, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB C 102 van 4. 4. 1996, blz. 1.

2. het volgende artikel 11 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 11 bis

Het programma staat open voor de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa (LMOE's) overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de Europa-overeenkomsten of in de aanvullende protocollen bij de associatieovereenkomsten betreffende de deelneming aan communautaire programma's.

Het programma staat open voor de EVA-landen die partij zijn bij de EER-Overeenkomst, alsook voor cyprus op basis van aanvullende kredieten, volgens dezelfde regels als die welke gelden voor de EVA-landen die partij zijn bij de EER-Overeenkomst, overeenkomstig met die landen af te spreken procedures.

De wijze van deelneming zal te zijner tijd door de betrokken partijen nader worden bepaald.”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 7 april 1998.

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

J. M. GIL-ROBLES

Voor de Raad

De Voorzitter

D. BLUNKETT

VERORDENING (EG) Nr. 890/98 VAN DE COMMISSIE**van 27 april 1998****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de
invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en
met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 27 april 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	212	115,9
	624	188,3
	999	152,1
0709 90 70	052	74,3
	999	74,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	56,8
	204	36,6
	212	55,5
	400	58,2
	600	60,4
	624	43,2
	999	51,8
	600	67,7
0805 30 10	999	67,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	88,1
	400	94,9
	404	96,8
	508	72,8
	512	83,2
	524	79,3
	528	76,6
	616	97,8
	720	146,0
	804	108,5
	999	89,9
0808 20 50	388	74,6
	512	63,7
	528	81,3
	999	73,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 891/98 VAN DE COMMISSIE

van 27 april 1998

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, die in april 1998 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Roemenië en Bulgarije

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1899/97 van de Commissie
van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepa-
lingen voor de uitvoering, in de sectoren slachtpluimvee
en eieren, van de regeling waarin is voorzien bij Verorde-
ning (EG) nr. 3066/95 van de Raad, en houdende intrek-
king van de Verordeningen (EEG) nr. 2699/93 en (EG) nr.
1559/94⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende dat voor een aantal producten de in de
invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 1998
aangevraagde hoeveelheden niet groter zijn dan de
beschikbare hoeveelheden en derhalve volledig ingewil-
ligd kunnen worden, terwijl voor een aantal andere

producten de beschikbare hoeveelheden worden over-
schreden, zodat de aangevraagde hoeveelheden, met het
oog op een billijke verdeling, met een vast percentage
verminderd moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op grond van Verordening (EG) nr. 1899/97 inge-
diende aanvragen om invoercertificaten voor de periode
van 1 april tot en met 30 juni 1998 worden ingewilligd
voor het in bijlage I aangegeven percentage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 267 van 30. 9. 1997, blz. 67.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
1	3,28
2	4,02
4	100,00
7	2,16
8	9,26
9	3,03
10	100,00
11	—
44	10,31
45	100,00
12	100,00
14	—
15	3,67
16	100,00
17	—
18	—
19	—
21	—
23	—
24	—
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	28,57
38	100,00
39	—
40	—
43	—

VERORDENING (EG) Nr. 892/98 VAN DE COMMISSIE

van 27 april 1998

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94 van de Raad houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1431/94 van de Commissie
van 22 juni 1994 tot vaststelling van bepalingen voor de
uitvoering, in de sector slachtpluimvee, van de invoerrege-
ling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 774/94
van de Raad houdende opening en vaststelling van de
wijze van beheer van communautaire tariefcontingenten
voor slachtpluimvee en bepaalde andere landbouwpro-
ducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
1514/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 4,

Overwegende dat de in de invoercertificaten voor de
periode van 1 april tot en met 30 juni 1998 aangevraagde
hoeveelheden groter zijn dan de beschikbare hoeveel-

heden, zodat de aangevraagde hoeveelheden, met het oog
op een billijke verdeling, met een vast percentage vermin-
derd moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van Verordening (EG) nr. 1431/94 ingediende
aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1
april tot en met 30 juni 1998 worden ingewilligd voor het
in de bijlage aangegeven percentage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 156 van 23. 6. 1994, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 16.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
1	2,35
2	2,36
3	2,57
4	100,00
5	4,24

VERORDENING (EG) Nr. 893/98 VAN DE COMMISSIE

van 27 april 1998

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 2497/96

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2497/96 van de Commissie van 18 december 1996 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector slachtpluimvee, van de regeling waarin is voorzien in de Associatieovereenkomst en de Interim-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Israël⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende dat de in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 1998 aangevraagde hoeveelheden niet groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden en derhalve volledig ingewilligd kunnen worden;

Overwegende dat de overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 2497/96 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998 worden ingewilligd voor de in bijlage I aangegeven percentages.

2. In de eerste tien dagen van de periode van 1 juli tot en met 30 september 1998 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2497/96 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 16.

BIJLAGE I

Nummer van de groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
I1	100,00

*BIJLAGE II**(in ton)*

Nummer van de groep	Beschikbare hoeveelheid
I1	903,00

VERORDENING (EG) Nr. 894/98 VAN DE COMMISSIE**van 27 april 1998****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 509/97**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 509/97 van de Commissie van 20 maart 1997 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector slachtpluimvee, van de regeling waarin is voorzien in de Interim-overeenkomst betreffende de handel en aanverwante zaken tussen de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en de Republiek Slovenië, anderzijds⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 5,

Overwegende dat de in de invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 1998 aangevraagde hoeveelheden niet groter zijn dan de beschikbare hoeveelheden en derhalve volledig ingewilligd kunnen worden;

Overwegende dat de overblijvende hoeveelheid moet worden bepaald die bij de beschikbare hoeveelheid voor de volgende periode wordt gevoegd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Op grond van Verordening (EG) nr. 509/97 ingediende aanvragen om invoercertificaten voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998 worden ingewilligd voor de in bijlage I aangegeven percentages.
2. In de eerste tien dagen van de periode van 1 juli tot en met 30 september 1998 kunnen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 509/97 invoercertificaten worden aangevraagd tot de in bijlage II aangegeven hoeveelheden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 80 van 21. 3. 1997, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 16.

BIJLAGE I

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
80	—
90	90,91
100	100,00

*BIJLAGE II**(in ton)*

Nummer van de groep	Beschikbare hoeveelheid
80	990,00
90	275,00
100	662,40

VERORDENING (EG) Nr. 895/98 VAN DE COMMISSIE**van 27 april 1998****tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sectoren eieren en slachtpluimvee, die in april 1998 worden ingediend op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1474/95 en (EG) nr. 1251/96**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1474/95 van de Commissie
van 28 juni 1995 houdende opening en vaststelling van
de wijze van beheer van de tariefcontingenten voor
producten van de sector eieren en voor ovoalbumine⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97⁽²⁾,
en met name op artikel 5, lid 5,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1251/96 van de Commissie
van 28 juni 1996 houdende opening en vaststelling van
de wijze van beheer van de tariefcontingenten voor
producten van de sector slachtpluimvee⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97, en met name
op artikel 5, lid 5,

Overwegende dat voor een aantal producten de in de
invoercertificaten voor het tweede kwartaal van 1998
aangevraagde hoeveelheden niet groter zijn dan de

beschikbare hoeveelheden en derhalve volledig ingewil-
ligd kunnen worden, terwijl voor een aantal andere
producten de beschikbare hoeveelheden worden over-
schreden, zodat de aangevraagde hoeveelheden, met het
oog op een billijke verdeling, met een vast percentage
verminderd moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van de Verordeningen (EG) nr. 1474/95 en (EG)
nr. 1251/96 ingediende aanvragen om invoercertificaten
voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
worden ingewilligd voor het in bijlage I aangegeven
percentage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 145 van 29. 6. 1995, blz. 19.

⁽²⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 161 van 29. 6. 1996, blz. 136.

BIJLAGE

Groep	Percentage waarvoor de invoercertificaten worden ingewilligd voor de periode van 1 april tot en met 30 juni 1998
E1	100,00
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	5,95
P3	4,35
P4	16,13

VERORDENING (EG) Nr. 896/98 VAN DE COMMISSIE**van 27 april 1998****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1627/89 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2634/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 6, lid 7,

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees door middel van inschrijving ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 72/98 ⁽⁴⁾, in bepaalde lidstaten of gebieden van een lidstaat rundvlees van bepaalde kwaliteitsgroepen door middel van inschrijving kan worden aangekocht;

Overwegende dat op grond van artikel 6, leden 2, 3 en 4, van Verordening (EEG) nr. 805/68 en van het feit dat de interventie moet worden beperkt tot de aankopen die nodig zijn voor een behoorlijke ondersteuning van de

markt, aan de hand van de prijsnoteringen waarvan de Commissie kennis heeft, de lijst van de lidstaten of gebieden van een lidstaat waar de inschrijving gehouden wordt, en van de kwaliteitsgroepen waarop de interventie-aankopen betrekking kunnen hebben, overeenkomstig de bijlage bij deze verordening moet worden aangepast;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1627/89 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 4 mei 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 356 van 31. 12. 1997, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 159 van 10. 6. 1989, blz. 36.

⁽⁴⁾ PB L 6 van 10. 1. 1998, blz. 24.

*ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA*

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
España		×				
France						×
Ireland				×	×	×
Suomi			×			
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

VERORDENING (EG) Nr. 897/98 VAN DE COMMISSIE

van 27 april 1998

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1466/95 tot vaststelling van de specifieke bepalingen inzake de toepassing van de uitvoerrestituties voor de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾,
en met name op artikel 17, lid 14,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1466/95 van de
Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 705/98 ⁽⁴⁾, de specifieke bepalingen inzake de toepas-
sing van de uitvoerrestituties voor de sector melk en
zuivelproducten zijn vastgesteld; dat het voor een goed
beheer van het stelsel van uitvoerrestituties nodig blijkt
om, ter verkleining van het risico van speculatieve
aanvragen en verstoring van het stelsel voor bepaalde
zuivelproducten, de in artikel 4 van die verordening vast-
gestelde geldigheidsduur van de uitvoercertificaten te
verkorten;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1466/95 wordt
vervallen door:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

„Artikel 4

Het uitvoercertificaat is geldig vanaf de dag van afgifte
in de zin van artikel 21, lid 1, van Verordening (EEG)
nr. 3719/88 tot en met:

- a) de vierde maand na die van afgifte, voor producten
van GN-code 0402 10;
- b) de vierde maand na die van afgifte, voor producten
van GN-code 0405;
- c) de tweede maand na die van afgifte, voor producten
van GN-code 0406;
- d) de derde maand na die van afgifte, voor de overige
in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 804/68
bedoelde producten;
- e) de datum waarop aan de verplichtingen die voort-
vloeien uit een inschrijving zoals bedoeld in artikel
6 moet zijn voldaan, en uiterlijk tot en met de
achtste maand na die van afgifte van het in artikel
6, lid 3, bedoelde definitieve certificaat.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 144 van 28. 6. 1995, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB L 98 van 31. 3. 1998, blz. 6.

VERORDENING (EG) Nr. 898/98 VAN DE COMMISSIE
van 27 april 1998
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie
van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepa-
lingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad
ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2092/97 ⁽⁴⁾,
en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat de invoerrechten in de sector granen
zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 798/98 van de
Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/
98 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG)
nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een
toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de
invoerrechten 5 ecu per ton verschilt van het vastgestelde
recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd;
dat dit verschil zich heeft voorgedaan; dat de in Verorde-
ning (EG) nr. 798/98 vastgestelde invoerrechten derhalve
aangepast moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 798/98
worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 28 april 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 april 1998.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 161 van 29. 6. 1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 292 van 25. 10. 1997, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB L 114 van 16. 4. 1998, blz. 25.

⁽⁶⁾ PB L 115 van 17. 4. 1998, blz. 20.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in ecu/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in ecu/ton)
1001 10 00	Harde tarwe ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	45,13	35,13
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, bestemd voor zaai-doeleinden ⁽³⁾	45,13	35,13
	van gemiddelde kwaliteit	68,65	58,65
	van lage kwaliteit	85,88	75,88
1002 00 00	Rogge	95,82	85,82
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	95,82	85,82
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	95,82	85,82
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	91,95	81,95
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	91,95	81,95
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaai-doeleinden	95,82	85,82

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 ecu/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 ecu/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 ecu/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

*BIJLAGE II***Berekeningselementen**

(periode van 15 april 1998 tot en met 24 april 1998)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	125,62	110,88	100,16	91,45	199,29 ⁽¹⁾	87,51 ⁽¹⁾
Golf-premie (ecu/ton)	—	12,70	6,40	8,83	—	—
Grote-Meren premie (ecu/ton)	21,48	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 11,60 ecu/ton; Grote Meren — Rotterdam: 20,70 ecu/ton.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
-
- : 0,00 ecu/ton (SRW2).

RICHTLIJN 98/22/EG VAN DE COMMISSIE**van 15 april 1998****tot vaststelling van de minimumeisen voor de uitvoering in de Gemeenschap van fytosanitaire controles van planten, plantaardige producten of andere materialen uit derde landen, in niet op de plaats van bestemming gevestigde controleposten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21
december 1976 betreffende de beschermende maatregelen
tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de
Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige
producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Richtlijn 98/2/EG van de Commissie ⁽²⁾, en met name
op artikel 12, lid 6, voorlaatste alinea,

Overwegende dat, om de regelingen voor de fytosanitaire
controles op in deel B van bijlage V bij Richtlijn 77/93/
EEG vermelde planten, plantaardige producten of andere
materialen uit derde landen adequaat te kunnen toepas-
sen, geharmoniseerde minimumeisen moeten worden
vastgesteld voor de uitvoering van deze controles in niet
op de plaats van bestemming gevestigde controleposten;

Overwegende dat bij de vaststelling van de minimumeisen
voor de uitvoering van deze fytosanitaire controles reke-
ning moet worden gehouden met de technische eisen die
geldend zijn voor de in artikel 2, lid 1, onder g), van Richtlijn
77/93/EEG bedoelde verantwoordelijke officiële instanties
waaronder de bovengenoemde controleposten ressorteren,
en met de voorschriften die gelden ten aanzien van de
apparatuur en de installaties waarover de bovengenoemde
verantwoordelijke officiële instanties moeten beschikken
om de vereiste fytosanitaire controles te kunnen uitvoe-
ren;

Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen
in overeenstemming zijn met het advies van het Perma-
nent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten zien erop toe dat de in artikel 12, lid 6,
vierde alinea, van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde en in
niet op de plaats van bestemming gevestigde controle-

posten uitgevoerde fytosanitaire controles van de in deel
B van bijlage V bij voorgenomde richtlijn vermelde
planten, plantaardige producten of andere materialen uit
derde landen voldoen aan de in de bijlage bij deze richt-
lijn vastgestelde minimumeisen.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuurs-
rechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 oktober
1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de
Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt
in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen
of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking
van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing
worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie onmiddellijk alle
bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze
richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt
de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag volgende op
die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de
Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 15 april 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20.

⁽²⁾ PB L 15 van 21. 1. 1998, blz. 34.

*BIJLAGE***Minimumeisen voor de uitvoering in de Gemeenschap van fytosanitaire controles van planten, plantaardige producten of andere materialen uit derde landen, in niet op de plaats van bestemming gevestigde controleposten**

1. De in artikel 2, lid 1, onder g), van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde verantwoordelijke officiële instanties waaronder de in artikel 1 van de onderhavige richtlijn bedoelde controleposten ressorteren, moeten:
 - bevoegd zijn om hun taak uit te voeren;
 - technisch bevoegd zijn, in het bijzonder op het vlak van opsporing en diagnose van schadelijke organismen;
 - zelf de nodige deskundigheid bezitten of de nodige deskundigen kunnen raadplegen om schadelijke organismen te identificeren;
 - kunnen beschikken over de nodige voorzieningen en apparatuur op administratief gebied en voor controles en tests, als vermeld in punt 3;
 - kunnen beschikken over de nodige voorzieningen om zendingen op adequate wijze op te slaan en in quarantaine te houden, en zo nodig de onderschepte zending of delen daarvan te vernietigen (of op enigerlei andere wijze adequaat te behandelen);
 - over de volgende informatie beschikken:
 - a) een op basis van de interne regelgeving van de lidstaat ter uitvoering van de communautaire wetgeving opgestelde en bijgewerkte handleiding voor het verrichten van de controles;
 - b) een volledig bijgewerkte versie van de communautaire richtsnoeren voor deskundigen en nationale inspecteurs, als bedoeld in artikel 19 bis, lid 6, van Richtlijn 77/93/EEG;
 - c) een volledig bijgewerkte versie van de fytosanitaire wetgeving van de Gemeenschap;
 - d) een volledig bijgewerkte lijst van adressen en telefoonnummers van de gespecialiseerde laboratoria die officieel zijn erkend voor het uitvoeren van tests om schadelijke organismen op te sporen of te identificeren. Er dient een adequate procedure te worden vastgesteld om de deugdelijkheid en de veiligheid van monsters te garanderen wanneer ze naar het laboratorium worden overgebracht en worden getest;
 - e) bijgewerkte informatie over uit derde landen afkomstige zendingen van planten, plantaardige producten of andere materialen die:
 - officieel zijn onderschept,
 - officieel zijn getest in gespecialiseerde laboratoria,en de uitkomsten van de tests, voorzover die informatie relevant is voor de fytosanitaire controles op de plaats waar zij worden verricht;
 - het vastgestelde programma inzake fytosanitaire controles zo snel mogelijk aanpassen aan de reële behoeften die het gevolg zijn van nieuwe fytosanitaire risico's of van wijzigingen in de hoeveelheid of het volume van de planten, plantaardige producten of andere materialen die in de in artikel 1 bedoelde controleposten worden aangeboden om te worden binnengebracht.
2. De ambtenaren of gekwalificeerde beamten als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder i), tweede alinea, van Richtlijn 77/93/EEG, die belast zijn met de in artikel 1 van deze richtlijn bedoelde controles, moeten onder andere:
 - technisch bevoegd zijn, in het bijzonder om schadelijke organismen op te sporen,
 - zelf de nodige deskundigheid bezitten of de nodige deskundigen kunnen raadplegen om schadelijke organismen te identificeren,en zij moeten onmiddellijk kunnen beschikken over de in punt 1, zesde streepje, bedoelde informatie.
3. De in punt 1 bedoelde voorzieningen en apparatuur omvatten ten minste:
 - a) wat de kantoorvoorzieningen betreft:
 - een systeem voor snelle communicatie met:
 - de in artikel 1, lid 6, van Richtlijn 77/93/EEG bedoelde centrale instantie;
 - de in punt 1 bedoelde gespecialiseerde laboratoria;
 - de douaneautoriteiten;
 - de Commissie;
 - andere lidstaten;
 - een systeem om documenten te reproduceren;

- b) wat de controlevoorzieningen betreft:
- voor het uitvoeren van de controles geschikte ruimten;
 - adequate verlichting;
 - tafel(s) waarop de controles kunnen worden uitgevoerd;
 - apparatuur om:
 - visuele controles uit te voeren;
 - de voor fytosanitaire controles gebruikte lokalen en apparatuur te ontsmetten;
 - monsters klaar te maken voor eventuele verdere tests in de in punt 1 bedoelde gespecialiseerde laboratoria;
- c) wat de voorzieningen voor het bemonsteren van de zendingen betreft:
- voor de individuele identificatie en verpakking van elk monster geschikt materiaal;
 - geschikt verpakkingsmateriaal voor verzending van de monsters naar de in punt 1 bedoelde gespecialiseerde laboratoria;
 - zegels;
 - officiële stempels;
 - adequate verlichting.
-

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 21 april 1998

waarbij het Koninkrijk Denemarken wordt gemachtigd om in overeenstemming met de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen toe te passen of te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt

(98/274/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat, ingevolge artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG, de Raad, op voorstel van de Commissie en met eenparigheid van stemmen, een lidstaat kan toestaan uit specifieke beleidsoverwegingen voor minerale oliën verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen in te voeren;

Overwegende dat de Deense autoriteiten de Commissie in kennis gesteld hebben van hun voornemen, ten vroegste vanaf 1 januari 1998, verschillende accijnstarieven toe te passen op benzine, afhankelijk van het benzeengehalte van de benzine; dat dit een tariefverschil is waarvoor de procedure van artikel 8, lid 4, moet worden toegepast;

Overwegende dat de overige lidstaten van deze kennisgeving op de hoogte zijn gebracht;

Overwegende dat de Commissie en alle lidstaten erkennen dat dit onderscheid gerechtvaardigd is op grond van overwegingen van milieubeleid en geen aanleiding

geeft tot concurrentievervalsing, noch de werking van de interne markt verstoort;

Overwegende dat de Commissie de verlagingen en vrijstellingen op gezette tijden aan een onderzoek onderwerpt, teneinde de verenigbaarheid met de goede werking van de interne markt of met het communautair milieubeleid na te gaan;

Overwegende dat Denemarken gevraagd heeft dit onderscheid te mogen toepassen ten vroegste vanaf 1 januari 1998; dat de Raad dit tariefverschil opnieuw zal onderzoeken, op basis van een verslag van de Commissie, vóór 31 december 1999, datum waarop de door deze beschikking verleende machtiging verstrijkt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Denemarken wordt gemachtigd om tot 31 december 1999 en in overeenstemming met artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG, verschillende accijnstarieven toe te passen op benzine in verband met verschillende milieucategorieën, mits deze verschillende tarieven voldoen aan de verplichtingen van Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën ⁽²⁾, en met name de in de artikelen 3 en 4 van deze richtlijn vastgestelde minimumtarieven.

⁽¹⁾ PB L 316 van 31. 10. 1992, blz. 12. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31. 12. 1994, blz. 46).

⁽²⁾ PB L 316 van 31. 10. 1992, blz. 19. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31. 12. 1994, blz. 46).

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Denemarken.

Gedaan te Luxemburg, 21 april 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. BROWN

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 21 april 1998

waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om volgens de procedure van artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen toe te passen of te blijven toepassen op bepaalde minerale oliën die voor bijzondere doeleinden worden gebruikt

(98/275/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad volgens artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG, op voorstel van de Commissie en met eenparigheid van stemmen, een lidstaat kan toestaan uit specifieke beleidsoverwegingen voor minerale oliën verlaagde accijnstarieven of vrijstellingen van accijnzen in te voeren;

Overwegende dat de Nederlandse autoriteiten de Commissie in kennis gesteld hebben van hun voornemen om een gedifferentieerd accijnstarief toe te passen voor LPG gebruikt voor de aandrijving van autobussen die bestemd zijn om te worden gebruikt voor het openbaar vervoer; dat dit een tariefverschil is waarvoor de procedure van artikel 8, lid 4, moet worden toegepast;

Overwegende dat de overige lidstaten van deze kennisgeving op de hoogte zijn gebracht;

Overwegende dat de Commissie en alle lidstaten erkennen dat dit onderscheid gerechtvaardigd is op grond van overwegingen van milieubeleid en geen aanleiding geeft tot concurrentievervalsing, noch de werking van de interne markt verstoort;

Overwegende dat de Commissie de verlagingen en vrijstellingen op gezette tijden aan een onderzoek onderwerpt, teneinde de verenigbaarheid met de goede werking

van de interne markt of met het communautair milieubeleid na te gaan;

Overwegende dat Nederland gevraagd heeft dit onderscheid te mogen toepassen; dat de Raad dit tariefverschil opnieuw zal onderzoeken, op basis van een verslag van de Commissie, vóór 31 december 1999, de datum waarop de door deze beschikking verleende machtiging verstrijkt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 8, lid 4, van Richtlijn 92/81/EEG en onverminderd de verplichtingen van Richtlijn 92/82/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën⁽²⁾, wordt het Koninkrijk der Nederlanden gemachtigd om tot en met 31 december 1999 verschillende accijnstarieven toe te passen op LPG dat als motorbrandstof wordt gebruikt voor voertuigen van het openbaar vervoer.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Luxemburg, 21 april 1998.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

G. BROWN

⁽¹⁾ PB L 316 van 31. 10. 1992, blz. 12. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31. 12. 1994, blz. 46).

⁽²⁾ PB L 316 van 31. 10. 1992, blz. 19. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 94/74/EG (PB L 365 van 31. 12. 1994, blz. 46).

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 november 1997

inzake achterborgtochten van de Duitse deelstaat Saksen-Anhalt ter dekking van borgtochten van de Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH ten behoeve van ondernemingen in moeilijkheden

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(98/276/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 92 en 93,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese
Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 61,

Na de overige lidstaten en andere belanghebbenden over-
eenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in de
gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te
maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Op 9 oktober 1996 besloot de Commissie de procedure
volgens artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden
met betrekking tot een gemeenschappelijk ondersteu-
ningsprogramma van de deelstaat Saksen-Anhalt en de
Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH (hierna „Bürg-
schaftsbank” genoemd).

In het kader van haar bijzondere borgstellingsprogramma
„Sonderbürgschaftsprogramm „Liquiditätssicherung””
heeft de Bürgschaftsbank zich ten behoeve van onderne-
mingen met zetel in Saksen-Anhalt, die ten gevolge van
externe, niet voorzienbare factoren die hun voortbestaan
in gevaar brengen in liquiditeitsmoeilijkheden waren
geraakt, borg gesteld voor 90 % van de kredieten die de
betrokken ondernemingen bij particuliere kredietinstel-
lingen hadden moeten opnemen en zonder deze borgstel-
ling niet hadden kunnen verkrijgen. Het programma werd

in december 1994 opengesteld; aanvragen konden tot
einde 1995 worden ingediend. De deelstaat Saksen-
Anhalt heeft zich als achterborg in totaal borg gesteld
voor een bedrag van oorspronkelijk 100 miljoen DEM.
Dit bedrag werd in april 1996, d.w.z. na het verstrijken
van de termijn voor het indienen van aanvragen, vermin-
derd tot 16 miljoen DEM. De deelstaat is in het
toewijzingscomité van de Bürgschaftsbank vertegenwoor-
digd. Beslissingen over door de achterborgtocht van de
deelstaat gedekte borgstellingen konden niet zonder de
instemming van de vertegenwoordiger van de deelstaatre-
gering worden genomen.

De steunregeling, die in strijd met artikel 93, lid 3, van
het EG-Verdrag niet werd aangemeld, was van kracht in
de jaren 1994 en 1995 (periode waarin aanvragen tot
borgstelling konden worden ingediend).

De Commissie betwijfelde de verenigbaarheid van de
steunregeling met de gemeenschappelijke markt, aange-
zien deze aan ondernemingen waarvan het voortbestaan
bedreigd werd, de mogelijkheid bood hun activiteiten
voort te zetten, zonder dat aan de in de communautaire
kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun
aan ondernemingen in moeilijkheden ⁽¹⁾ (hierna „kaderre-
geling” genoemd) gestelde criteria werd voldaan.

Duitsland werd bij brief van 22 oktober 1996 in kennis
gesteld van het besluit van de Commissie om de proce-
dure in te leiden en verzocht zijn opmerkingen kenbaar
te maken. De overige lidstaten en andere belangheb-
benden werden door de bekendmaking van die brief in
het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾
op de hoogte gesteld en verzocht hun opmerkingen
kenbaar te maken.

Duitsland maakte bij brief van 18 december 1996 zijn
opmerkingen. Van andere zijde zijn geen standpunten
ingekomen.

⁽¹⁾ PB C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12.

⁽²⁾ PB C 35 van 4. 2. 1997, blz. 10.

II

Aandeelhouders van de Bürgschaftsbank, een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, zijn vijf regionale bedrijfsorganisaties, vijf kamers van industrie, koophandel en ambachten van de betrokken deelstaat, elf kredietinstellingen en drie verzekeringsmaatschappijen. Het kapitaal van de vennootschap bedraagt 16 146 000 DEM.

Volgens de bepalingen van het in deel I beschreven bijzondere borgstellingsprogramma kunnen ondernemingen die door externe, voor een normale bedrijfsleiding niet voorzienbare factoren in liquiditeitsproblemen zijn geraakt, bij de Bürgschaftsbank borgtochten aanvragen om bankkredieten die zij bij gebrek aan voldoende eigen zekerheden zonder die borgtochten niet zouden kunnen opnemen, ten belope van maximum 90 % van het kredietbedrag te dekken. Elke onderneming die een aanvraag indient, moet een financieel consolidatieplan overleggen en aantonen dat de borgtocht bijdraagt tot het evenwichtsherstel in de economische situatie van de onderneming.

De borgtochten hebben een geldigheidsduur van maximaal drie jaar en zijn beperkt tot een maximumbedrag van 2 miljoen DEM per onderneming. Zij worden volgens de toekenningscriteria uitsluitend verleend aan ondernemingen met zetel in Saksen-Anhalt en in de regel alleen aan ondernemingen met ten hoogste 250 werknemers en een omzet van ten hoogste 40 miljoen DEM. De borgstelling ten gunste van grote ondernemingen of van bedrijven in sectoren waarvoor bijzondere steunvoorschriften gelden, is echter niet uitdrukkelijk uitgesloten. De gewaarborgde kredieten worden als kredieten met vaste rente verleend tegen een rentevoet die omstreeks 1 % beneden de voor dergelijke kredieten gebruikelijke rente ligt. De Bürgschaftsbank rekent voor de borgtocht eenmalige administratiekosten aan ten bedrage van 2 %, alsmede een jaarlijkse provisie ten bedrage van 1 % van het gewaarborgde bedrag.

Voorwaarde voor de in deel I beschreven achterborgstelling door de deelstaat Saksen-Anhalt is, dat de betrokken borgtochten uitsluitend worden verleend aan kleine of middelgrote ondernemingen (met de communautaire definitie van het begrip „KMO” wordt geen rekening gehouden) en aan beoefenaren van vrije beroepen, die niet in voldoende mate over de zekerheden beschikken die in bankringen voor het opnemen van dergelijke kredieten vereist zijn.

Het financiële risico wordt derhalve als volgt verdeeld:

Kredietverlener (kredietinstelling):	10 %
Bürgschaftsbank:	9 %
Deelstaat Saksen-Anhalt:	81 %.

De deelstaat is in het toewijzingscomité van de Bürgschaftsbank vertegenwoordigd. Beslissingen over de verlening van door de achterborgstelling van de deelstaat gedekte borgtochten kunnen niet worden genomen

zonder de instemming van de vertegenwoordiger van de deelstaatregering.

De Bürgschaftsbank heeft in totaal aan 39 ondernemingen door de achterborgstelling van de deelstaat Saksen-Anhalt gewaarborgde borgtochten verleend voor een bedrag dat varieert van 18 000 tot 1,8 miljoen DEM. Het aantal werknemers van de begunstigde ondernemingen lag tussen twee en 174. De laatste borgtocht werd in april 1996 toegestaan. Van het oorspronkelijk voor de achterborgstelling uitgetrokken maximumbedrag van 100 miljoen DEM werd slechts 15,645 miljoen DEM daadwerkelijk gebruikt, zodat het maximumbedrag in april 1996 werd verlaagd tot 16 miljoen DEM.

III

De Duitse bondsregering is naar eigen zeggen ervan uitgegaan, dat de steunintensiteit in de mogelijke gevallen van toepassing van het bijzondere borgstellingsprogramma beneden de voor de toepassing van de „de minimis”-regel geldende drempel van „geringe betekenis” zou blijven. Zij deelde de Commissie voorts mee, dat het toewijzingscomité zich bij de toepassing van de ondersteuningsregeling op de in de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 gegeven definitie van kleine en middelgrote ondernemingen heeft gebaseerd. Overigens zou het bij de „problemen” van de begunstigde ondernemingen niet gaan om „moeilijkheden” in de zin van de kaderregeling, doch slechts om liquiditeitsproblemen ten gevolge van openstaande vorderingen of betalingsachterstand bij klanten. Het geringe eigen kapitaal van de betrokken ondernemingen — een volgens de Duitse regering typische situatie voor Oost-Duitse bedrijven en een gevolg van de deling van Duitsland vóór 1990 — zou de oplossing van dergelijke financiële problemen hebben bemoeilijkt. Met de steunregeling zou ook niet een bijdrage worden geleverd tot de herstructurering van de begunstigde ondernemingen, met het oog op een herstel van de rentabiliteit — waartoe een herstructureringsplan vereist zou zijn geweest —, doch uitsluitend worden bijgedragen tot de financiële consolidatie van fundamenteel levensvatbare ondernemingen.

Met betrekking tot de voorwaarde dat uitsluitend ondernemingen met zetel in Saksen-Anhalt voor steun in aanmerking komen, deelde de Duitse bondsregering de Commissie mee, dat het toewijzingscomité ook twee ondernemingen met zetel in respectievelijk Nedersaksen en Noord-Rijnland Westfalen heeft geselecteerd, die in Saksen-Anhalt enkel filialen hadden.

Wat betreft de noodzaak de steun te beperken tot hetgeen onmisbaar is om de ermee beoogde doelstellingen te bereiken, verwees de Duitse bondsregering naar de begrotingswetgeving van de deelstaat Saksen-Anhalt, volgens welke elke instantie verplicht is bij financiële transacties met overheidsgeld met zo weinig mogelijk kosten het best mogelijke resultaat te bereiken.

IV

De borgtochten die de Bürgschaftsbank in het kader van haar bijzondere borgstellingsprogramma heeft verleend, zijn staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst, daar zij voor 90 % door een achterborgstelling van de deelstaat Saksen-Anhalt worden gedekt en met de medewerking van staatsinstanties worden toegekend. Door achterborgstelling kunnen gewaarborgde borgtochten niet zonder de instemming van de deelstaatregering worden verleend.

Het risico van de Bürgschaftsbank is beperkt tot 9 % van het gewaarborgde kredietbedrag. Het wordt door een jaarlijkse garantievergoeding van 1 % van het garantiebepaald bedrag gedekt. De bank ontvangt derhalve voor het door haar gedragen risico een premie van 10 %. De kredietverlener berekende voor het gehele kredietbedrag de voor gewaarborgde kredieten gebruikelijke jaarlijkse rentevoet min 1 %, om zijn risico ten belope van 10 % van het totale kredietbedrag te dekken. De betrokken kredietinstellingen hebben derhalve voor hun financiële risico een in vergelijking tot de gebruikelijke marktrente voor bedrijfskredieten hoge vergoeding ontvangen, die toereikend zou moeten zijn om het resterende risico van ontoereikend gegarandeerde kredieten ten behoeve van ondernemingen met liquiditeitsproblemen te dekken. De bijdrage van de staat in de vorm van de achterborgstelling wordt niet door een door de begunstigde — dit wil zeggen elke onderneming die een gegarandeerd bedrijfskrediet heeft ontvangen — te betalen provisie vergoed. Het in de steunmaatregel vervatte steunelement bedraagt derhalve — overeenkomstig het door de achterborgstelling van de overheid gedekte bedrag — 81 % van het krediet dat aan de betrokken onderneming is toegekend.

De steunregeling kan niet overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en de kaderregeling als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd, omdat de toekenningsvoorwaarden

- ondernemingen in sectoren waarvoor bijzondere communautaire regels inzake staatssteun gelden (zie punt 2.2 van de kaderregeling), niet uitdrukkelijk van de ondersteuning uitsluiten c.q. geen aanwijzingen bevatten die het de Commissie mogelijk zouden maken vast te stellen of zij met de desbetreffende regels inzake staatssteun in bepaalde sectoren in overeenstemming zijn;
- grote ondernemingen niet uitdrukkelijk van de toepassing van de steunregeling uitsluiten c.q. geen voorafgaande kennisgeving van een voornemen terzake voorschrijven;
- geen regeling betreffende de cumulatie met andere steunmaatregelen met dezelfde strekking bevatten;
- een nieuwe toekenning of een verlenging van de borgtochten niet verbieden of uitsluiten;

- de ondersteuning niet beperken tot de periode die vereist is om een noodzakelijk en gedegen herstructureringsplan uit te werken;
- uitsluitend gericht zijn op het opstellen van een plan dat de financiële consolidatie van de onderneming moet bewerkstelligen en niet op een herstructureringsplan (punt 3.2 van de kaderregeling);
- de ondersteuning niet uitdrukkelijk beperken tot hetgeen voor de herstructurering of redding van de betrokken onderneming volstrekt onmisbaar is.

De bepalingen van de onderhavige steunregeling voldoen derhalve niet aan de centrale criteria voor reddings- en herstructureringssteun zoals vastgelegd in de kaderregeling.

De Duitse bondsregering heeft betoogd, dat de ondernemingen waarvoor het steunprogramma oorspronkelijk bedoeld was, geen ondernemingen in moeilijkheden waren, maar in wezen levensvatbare ondernemingen die met bepaalde liquiditeitsproblemen te kampen hadden. Het programma zou zijn ontworpen om ondernemingen te helpen die werden geconfronteerd met voor Oost-Duitsland typische problemen — moeizame inning van vorderingen bij klanten en een beperkt, voor het overbruggen van de daardoor ontstane liquiditeitsmoeilijkheden ontoereikend eigen kapitaal.

Dit betoog houdt geen steek. Ondernemingen die niet over voldoende kapitaal beschikken om normale risico's zoals een betalingsachterstand bij klanten op te vangen of een kredietverzekering ter dekking van deze risico's af te sluiten, moeten als ondernemingen in moeilijkheden worden beschouwd wanneer zich liquiditeitsproblemen voordoen die hun voortbestaan in gevaar brengen. Steunregelingen die ter verhelping van dergelijke moeilijkheden in het leven worden geroepen, moeten aan de hand van de kaderregeling op hun verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt worden onderzocht.

Het feit dat dergelijke problemen zich in Oost-Duitsland vaker voordoen dan in andere, meer ontwikkelde gebieden van de Unie, is geen gevolg van de deling van Duitsland vóór 1990, maar vloeit voort uit de in het algemeen zwakke financiële draagkracht in dit gebied, zoals die ook in andere achtergestelde gebieden van de Unie valt waar te nemen. De steunregeling is derhalve ook op grond van artikel 92, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Evenmin kan de steunregeling op grond van artikel 92, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Het hoofddoel van de regeling is de ondersteuning van ondernemingen met zetel in Saksen-Anhalt, die in financiële moeilijkheden zijn geraakt. Die beperking van de toepassing van dit soort steunregeling tot alleen een bepaald steungebied verandert niets aan het feit dat de in de kaderregeling neergelegde beginselen in acht moeten worden genomen. In punt 3.2.3 van de kaderregeling

wordt uitdrukkelijk gesteld: „De in punt 3.2.2 opgesomde criteria zijn dus eveneens van toepassing op steungebieden, zelfs indien rekening wordt gehouden met de behoeften van de regionale ontwikkeling.”.

Overigens zijn ondernemingen met zetel in een andere deelstaat dan Saksen-Anhalt formeel van de ondersteuning uitgesloten, hetgeen een ontoelaatbare discriminatie in de zin van artikel 52 e.v. van het EG-Verdrag inhoudt. De omstandigheid dat in weerwil van deze bepaling ook twee West-Duitse ondernemingen ondersteuning hebben ontvangen, doet niet terzake, aangezien het hier om de steunregeling als zodanig en om de toepassing ervan volgens haar eigen regels gaat, en niet om individuele gevallen. Dit geldt ook voor de beperking tot kleine en middelgrote ondernemingen en ondernemingen in sectoren waarvoor bijzondere steunregelingen gelden.

Aangezien deze steunregeling geen enkele van de andere doelstellingen nastreeft die opgesomd zijn in artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag, moet de Commissie tot de conclusie komen, dat de steunregeling als niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt moet worden beschouwd.

De steun is onwettig verleend, daar de steunregeling in strijd met artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag is ingevoerd. De verklaring van de Duitse bondsregering dat zij ervan is uitgegaan, dat de verlening van deze steun onder de „de minimis”-regel valt, kan niet worden aanvaard, daar het voorziene steunbedrag — maximaal 2 miljoen DEM per begunstigde onderneming over een periode van drie jaar — boven de „de minimis”-drempel ligt.

Alle onwettig verleende steun moet in beginsel van de begunstigde worden teruggevorderd, om de economische situatie zoals die zonder de omstreden steun zou zijn geweest, te herstellen. De terugbetaling geschiedt volgens de voorschriften en procedures van het Duitse recht, met rente vanaf het tijdstip van de verlening van de steun. De rente dient te worden berekend volgens de rentevoet die wordt gehanteerd ter bepaling van het subsidie-equivalent in het kader van regionale steun.

Duitsland dient derhalve de in het kader bijzondere borgstellingsprogramma verleende steun terug te vorderen. Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee, welke maatregelen genomen zijn om eraan te voldoen. In het verslag over de uitvoering van deze beschikking dient Duitsland

alle gevallen te vermelden waarin het de „de minimis”-regel toepast.

Het staat Duitsland verder vrij, bij de Commissie individuele gevallen aan te melden waarin het een nieuwe toekenning van de omstreden steun volgens de Verdragsregels gerechtvaardigd acht. De Commissie zal daarover in het kader van de normale procedures haar standpunt bepalen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunregeling „Sonderbürgschaftsprogramm „Liquiditätssicherung”” is onwettig, omdat zij in strijd met artikel 93, lid 3, is ingevoerd. Zij is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Duitsland dient alle op grond van de steunregeling verleende steun terug te vorderen. De terugbetaling geschiedt volgens de voorschriften en procedures van het Duitse recht, met rente vanaf het tijdstip van de verlening van de steun. De rente wordt berekend volgens de rentevoet die wordt gehanteerd ter bepaling van het subsidie-equivalent in het kader van regionale steun.

Artikel 3

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen genomen zijn om eraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 18 november 1997.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 16 april 1998

uit hoofde van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad betreffende het in gebreke blijven van de Verenigde Staten van Amerika om zijn Antidumping Act van 1916 in te trekken

(98/277/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 356/95 ⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 13 en 14,

Na overleg met het raadgevend comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Op 10 januari 1997 ontving de Commissie ingevolge artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3286/94 (hierna „de verordening” te noemen) een klacht die was ingediend door Eurofer, de Europese Confederatie van ijzer- en staalbedrijven, namens haar leden.
- (2) Volgens de klager zou de zogenaamde US-Antidumping Act van 1916 ⁽³⁾ (hierna de „wet van 1916” te noemen) niet stroken met enkele bepalingen van de overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (hierna de „WTO-overeenkomst” te noemen), noch met de bijlagen daarbij, en zou het niet intrekken door de Verenigde Staten van deze wetgeving schadelijke gevolgen hebben voor de ondernemingen van haar leden en verdere nadelige gevolgen dreigen te hebben voor het handelsverkeer. Op die grondslag heeft de klager de Commissie verzocht de noodzakelijke maatregelen te treffen om de Verenigde Staten ervan te overtuigen de wet van 1916 in te trekken.
- (3) De klacht bevatte voldoende voorlopig bewijsmateriaal om de inleiding van een communautaire onderzoekprocedure ingevolge artikel 8 van de verordening te rechtvaardigen. Op 25 februari 1997 werd derhalve een onderzoekprocedure ingeleid ⁽⁴⁾.
- (4) Na de inleiding van de communautaire onderzoekprocedure heeft de Commissie een diepgaand onderzoek naar de juridische en feitelijke aspecten

van de zaak uitgevoerd. Afgaande op de resultaten van dit onderzoek kwam de Commissie tot de hieronder vermelde conclusies.

**B. CONCLUSIES MET BETREKKING TOT HET
BESTAAN VAN EEN VORM VAN HANDELS-
BELEMMERING**

- (5) De Amerikaanse wet van 1916 is nog steeds van kracht en is van toepassing op de invoer en binnenlandse verkoop van alle buitenlandse producten, ongeacht hun oorsprong, met inbegrip van producten van oorsprong uit landen die lid zijn van de WTO. De wet van 1916 komt voor in de Amerikaanse „statute books” (wetsverzamelingen) parallel met de „Tariff Act” van 1930, die de Amerikaanse uitvoeringswetgeving van multilaterale antidumpingbepalingen omvat.
- (6) In de wet van 1916 worden zowel de invoer van goederen als hun verkoop op de markt van de Verenigde Staten verboden wanneer de prijs lager is dan die in het land van oorsprong of in andere landen waarnaar de goederen zijn uitgevoerd. De bewoordingen van de wet luiden als volgt: „het is in strijd met de wet dat iemand die invoert of helpt bij het invoeren van goederen in de Verenigde Staten, gewoonlijk en stelselmatig dergelijke goederen invoert, verkoopt of aanleiding geeft tot invoer of verkoop in de Verenigde Staten tegen een prijs die aanmerkelijk lager is dan de werkelijke waarde op de markt of de groothandelsprijs van dergelijke goederen ten tijde van de uitvoer naar de Verenigde Staten, op de voornaamste markten van het land van productie of van andere landen waarnaar de goederen gewoonlijk worden uitgevoerd, nadat de genoemde waarde op de markt of de groothandelsprijs is vermeerderd met de vrachtkosten, rechten, en andere heffingen en uitgaven bij de invoer en de verkoop daarvan in de Verenigde Staten, indien deze handeling of handelingen geschiedt of geschieden met het oogmerk een bedrijfstak in de Verenigde Staten te vernietigen of schade te berokkenen, of het opzetten van een bedrijfstak in de Verenigde Staten te belemmeren, dan wel enig deel van de handel en afzet van dit soort goederen in de Verenigde Staten te beperken of monopoliseren.” Een schending van de wet leidt ertoe dat een vergoeding van driemaal de schade moet worden betaald, op vordering van een benadeelde partij, en leidt tevens tot het instellen van gerechtelijke sancties (boetes en/of gevangenisstraf) jegens de verantwoordelijken.

⁽¹⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 41 van 23. 2. 1995, blz. 3.

⁽³⁾ „Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756”. Titel VIII van deze wet is opgenomen in de United States Code 71-74.

⁽⁴⁾ PB C 58 van 25. 2. 1997, blz. 14.

- (7) De in de wet van 1916 vastgelegde praktijk komt overeen met die welke is omschreven in artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (hierna de „GATT 1994” te noemen) en in de overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel van 1994 (hierna de „WTO-antidumpingovereenkomst” te noemen).
- (8) Verschillende aspecten van de Amerikaanse wet van 1916 zijn niet in overeenstemming met de multilaterale handelsregels.
- (9) Met betrekking tot artikel VI van de GATT 1994 en de WTO-antidumpingovereenkomst is de Commissie van oordeel dat er vooral sprake is van schending van, doch niet uitsluitend met betrekking tot, de navolgende bepalingen:
- Artikel VI, paragraaf 1, onder a) en b), van de GATT 1994 en artikel 2, paragraaf 1, en artikel 2, paragraaf 2, van de WTO-antidumpingovereenkomst, in zoverre deze bepalingen de werkelijke prijs in het land van uitvoer als eerste en voornaamste maatstaf voor de berekening van de normale waarde stellen, terwijl de maatstaven die genoemd worden in de wet van 1916 onderling volledig verwisselbaar zijn.
 - Artikel VI, paragraaf 1, van de GATT 1994 en artikel 2, paragraaf 1, van de WTO-antidumpingovereenkomst, in zoverre deze artikelen de introductie van producten in de handelskanalen van een ander land als eerste vereiste voor het plaatsvinden van dumping stellen, terwijl krachtens de wet van 1916 werkelijk gerealiseerde verkopen op de Amerikaanse markt niet noodzakelijk zijn en een enkele prijsopgave van een onderneming uit een derde land voldoende geacht wordt.
 - Artikel VI, paragraaf 2, van de GATT 1994, waarin wordt bepaald dat het instellen van antidumpingrechten de enig mogelijke oplossing tegen dumping is, terwijl de wet van 1916 vergoedingen ten bedrage van driemaal de geleden schade, boetes en/of gevangenisstraf oplegt.
 - Artikel 1 van de WTO-antidumpingovereenkomst, waarbij de tenuitvoerlegging van een onderzoek wordt verlangd (dat aan een reeks van procedureregels dient te voldoen), voorafgaande aan de instelling van een recht, terwijl krachtens de wet van 1916 maatregelen onmiddellijk worden toegepast zonder dat er een onderzoek plaatsvindt.
 - Artikel VI van de GATT 1994 en artikel 3 van de WTO-antidumpingovereenkomst, in zoverre hierin specifiek het begrip „aanmerkelijke schade” wordt gedefinieerd en gekwalificeerd, terwijl in de wet van 1916 slechts wordt verwezen naar een niet nader bepaalde vorm van schade.
 - Artikel VI van de GATT 1994 en artikel 4 van de WTO-antidumpingovereenkomst, in zoverre hierin bepaalde vereisten worden voorgeschreven met betrekking tot de klagende binnenlandse bedrijfstak, terwijl krachtens de wet van 1916 ongeacht welke particulier een klacht kan indienen.
- (10) Het van kracht blijven van de wet van 1916, zelfs na de tenuitvoerlegging van de resultaten van de Uruguay-ronde in het interne recht van de Verenigde Staten, door middel van de Uruguay Round Agreement Act, en na de inwerkingtreding van de WTO-overeenkomst en de bijlagen daarvan, betekent een schending van artikel XVI, paragraaf 4, van de WTO-overeenkomst, waarin het volgende is bepaald: „elk lid waarborgt dat zijn wetten, voorschriften en administratieve procedures overeenstemmen met zijn verplichtingen zoals bepaald in de aangehechte overeenkomsten.”.
- (11) De hierboven genoemde schendingen, gezien in samenhang met artikel XVI, paragraaf 4, van de WTO-overeenkomst, alsmede het belang van de potentiële uitvoer van de Gemeenschap met betrekking tot het betrokken product, verlenen de Commissie een *locus standi*.
- (12) Bovendien kan de wet van 1916, in zoverre deze leidt tot de toepassing van strengere voorschriften op de verkoop van ingevoerde producten tegen lage prijzen dan voor de verkoop van binnenlandse producten, eveneens worden aangevochten op basis van andere WTO-bepalingen, zoals artikel III, paragraaf 4, van de GATT van 1994.
- (13) Het feit dat zowel de wet van 1916 als de US Tariff Act van 1930 — waarin de conventionele Amerikaanse antidumpingwetgeving is opgenomen — bestaat en toegepast kan worden, verleent de Amerikaanse bedrijfstak een aanvullende bescherming die verder gaat dan de mate van bescherming die door de regels van de WTO is toegestaan.
- (14) Onder deze omstandigheden is de Commissie van mening dat de verklaringen van de klager uit de Gemeenschap gegrond zijn en dat het in gebreke blijven van de Verenigde Staten om de wet van 1916 in te trekken, een handelsbelemmering in de zin van artikel 2, lid 1, van de verordening betekent, d. w. z. „een door een derde land ingestelde of gehandhaafde handelspraktijk waartegen uit hoofde van de internationale regelingen voor het handelsverkeer maatregelen kunnen worden genomen.”.
- (15) De Commissie is desalniettemin van oordeel dat verwijzing naar de bovengenoemde rechtsgronden niet uitsluit dat een beroep wordt gedaan op andere terzake doende bepalingen van de WTO-overeenkomst en de aangehechte overeenkomsten, die bij procedures voor de WTO van toepassing zouden kunnen zijn.
- C. CONCLUSIES MET BETREKKING TOT NADELIGE GEVOLGEN VOOR DE HANDEL**
- (16) Eurofer heeft in haar klacht het feit vermeld dat een in de Verenigde Staten krachtens de wet van 1916 door een plaatselijke staalproducent ingeleide gerechtelijke procedure aanhangig is gemaakt tegen het filiaal in de Verenigde Staten van een van de Eurofer-leden die producten uit andere landen dan uit de lidstaten van de Gemeenschap met dumping zou hebben ingevoerd.

- (17) Deze thans in de Verenigde Staten lopende gerechtelijke procedure, die nog in het aanvangsstadium is, heeft al tot aanzienlijke juridische kosten voor de verdedigende onderneming geleid en verstoort haar distributieactiviteiten in de Verenigde Staten. Dergelijke kosten zullen gedurende de procedure onvermijdelijk gaan toenemen.
- (18) Ingeval de verdedigende onderneming krachtens de wet van 1916 aansprakelijk wordt gesteld, zou zij een schadevergoeding moeten betalen die haar voortbestaan in gevaar zou brengen. De thans gevorderde schadeclaims belopen 90 miljoen USD, terwijl de klagende Amerikaanse onderneming nog over de mogelijkheid beschikt haar vordering te verhogen door daarbij het bedrag van de invoer te voegen die na de indiening van de zaak heeft plaatsgevonden. Afgezien van de juridische kosten levert de hangende gerechtelijke procedure daarom nog feitelijke en rechtstreekse nadelige gevolgen voor de handel op, met belemmering van de bedrijvigheid van de verdedigende onderneming.
- (19) Er bestaan gegronde aanwijzingen dat er tegen verschillende importeurs van staalproducten nog meer rechtsovereenkomsten uit hoofde van de wet van 1916 zouden kunnen worden ingesteld, ook bij invoer van producten van oorsprong uit de Gemeenschap. Dit zou de afzet van EG-producten in de Verenigde Staten sterk bemoeilijken.
- (20) Bovendien is de wet van 1916 niet beperkt tot ijzeren staalproducten. De Amerikaanse producenten van welk product dan ook kunnen daarom besluiten op deze wet een beroep te doen met een potentieel onbegrensde weerslag op de economie van de Gemeenschap.
- (21) De Commissie is derhalve van oordeel dat de verklaringen van de klager gegrond zijn en dat het in gebreke blijven van de Verenigde Staten om de wet van 1916 in te trekken nadelige gevolgen heeft voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 4, van de verordening.

D. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

- (22) Het is voor de Gemeenschap van het grootste belang ervoor in te staan dat haar WTO-partners hun verplichtingen geheel en al nakomen. De Gemeenschap heeft zichzelf op deze verplichtingen vastgelegd.
- (23) Vooral het feit dat de wet van 1916 nog van kracht is, brengt de kwestie ter sprake van één van de allerbelangrijkste horizontale regels die door de WTO zijn ingevoerd, namelijk de verplichting van de leden om hun wetgeving met hun multilaterale verbintenissen in overeenstemming te brengen.
- (24) De zeer ruime werkingssfeer van de wet van 1916 en het duidelijk protectionistische karakter ervan, waardoor het binnenlandse bedrijfsleven van de Verenigde Staten een mate van bescherming wordt verleend die groter is dan door de WTO-regels wordt toegestaan, zijn een rechtvaardiging temeer voor een optreden van de Gemeenschap om het gevaar te voorkomen dat andere sectoren van het Amerikaanse bedrijfsleven ertoe besluiten voordeel te halen uit de wet van 1916, hetgeen de uitvoerbelangen van het gehele bedrijfsleven van de Gemeenschap in gevaar zou kunnen brengen.

E. CONCLUSIES EN TE NEMEN MAAT-REGELEN

- (25) Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat alleen het intrekken van de wet van 1916 de werkelijk en potentieel nadelige gevolgen voor de handel kan opheffen die door het voortbestaan van de wet worden veroorzaakt.
- (26) De WTO-overeenkomst en de bijlagen daarbij zijn in de Verenigde Staten ten uitvoer gelegd door goedkeuring van de zogenaamde Uruguay Round Agreement Act (URAA) van 1994. Deze wet, die het enige instrument vormt waarmee de WTO-overeenkomst in de Verenigde Staten van kracht wordt, bevat geen verwijzing naar de wet van 1916. Bovendien is in de URAA in het bijzonder bepaald dat de Amerikaanse wet voorrang heeft boven de bepalingen van de WTO. Er bestaan derhalve geen middelen, ook niet door particulieren gevoerde rechtsgedingen, waarmee de Verenigde Staten de naleving van zijn WTO-verbintenissen met betrekking tot dumping kan waarborgen in die gevallen waarin de wet van 1916 daarmee in strijd is.
- (27) Onder deze omstandigheden blijken de belangen van de Gemeenschap tot de inleiding van WTO-procedures voor geschillenbeslechting te nopen,

BESLUIT:

Artikel 1

1. Het blijven voortbestaan van de antidumpingwet van 1916 van de Verenigde Staten van Amerika⁽¹⁾ blijkt onverenigbaar te zijn met de verplichtingen van genoemd land uit hoofde van de overeenkomst van Marrakesj, waarbij de Wereldhandelsorganisatie wordt opgericht, en vormt een „belemmering voor het handelsverkeer” in de zin van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 3286/94.
2. De Gemeenschap zal actie ondernemen tegen de Verenigde Staten van Amerika uit hoofde van het memorandum van overeenstemming inzake de regels en procedures betreffende de beslechting van geschillen en andere terzake doende WTO-bepalingen, teneinde de opheffing van de handelsbelemmering te waarborgen.

⁽¹⁾ „Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756”. Titel VIII van deze wet is opgenomen in de United States Code 71-74.

Artikel 2

Dit besluit is van toepassing vanaf de datum van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 16 april 1998.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter
